

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Alicja Wiśniewska
Ławnicy:	Iwona Suchocka Wojciech Żukowski
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa I. P. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Miejskiej Policji w S.

o przywrócenie do pracy i zapłatę wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy

I. Zasądza od pozwanego **Skarbu Państwa – Komendy Miejskiej Policji w S.** na rzecz powódki **I. P. (1)** kwotę 6.057,15 zł (sześć tysięcy pięćdziesiąt siedem złotych 15/100) brutto tytułem odszkodowania w związku z nieuzasadnionym wypowiedzeniem umowy o pracę.

II. Oddala powództwo o przywrócenie do pracy.

III. Zasądza od pozwanego **Skarbu Państwa – Komendy Miejskiej Policji w S.** na rzecz powódki **I. P. (1)** kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

I. P. (1) w pozwie wniesionym przeciwko Komendzie Miejskiej Policji w S. domagała się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 1 października 2009r. ewentualnie przywrócenia do pracy i zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w przypadku upływu okresu wypowiedzenia. Domagała się również zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Argumentowała, że wskazaną przez pracodawcę przyczynę wypowiedzenia – likwidację stanowiska pracy należy uznać za pozorną. Likwidacja jej stanowiska pracy jako przyczyna wskazana w wypowiedzeniu nie była zasadna ani pod względem ekonomicznym, ani żadnym innym. Był to natomiast pretekst do pozbycia się powódki albowiem pracodawca już wcześniej podejmował takie próby, przy czym nabrały one na sile gdy odwołała się ona od orzeczenia Wspólnej Komisji Dyscyplinarnej dla członków korpusu służby cywilnej i w obu instancjach sprawę wygrała.

Pozwany Skarb Państwa – Komenda Miejska Policji w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Argumentował, iż przyczyną wypowiedzenia powódce umowy o pracę były zmiany struktury organizacyjnej skutkujące likwidacją jej stanowiska pracy.

Pracodawca dokonał przeglądu stanowisk pracy pod kątem obciążenia obowiązkami. Analiza ta zakończyła się wnioskiem naczelnika wydziału, w którym pracę świadczyła powódka, iż z uwagi na nieznaczące obciążenie pracą, jej stanowisko może zostać zlikwidowane z jednoczesnym przekazaniem obowiązków innemu pracownikowi.

Uwzględniając wniosek Komendanta Miejskiego Policji w S. zarządzeniem organizacyjnym nr 11/13 z dnia 05 sierpnia 2013r. (...) Komendant Wojewódzki Policji wprowadził zmiany w etatach KMP w S.. Następnie rozkazem organizacyjnym nr 4/13 z dnia 26 sierpnia 2013r. dokonano zmian w etatach KMP w S. w ten sposób, iż wyłączono stanowisko pracy powódki oraz dwa stanowiska pracy z tzw. normatywu.

Sąd Pracy ustalił, co następuje:

I. P. (1) pozostawała zatrudniona w Komendzie Miejskiej Policji w S. jako inspektor w korpusie służby cywilnej w Zespole (...) (dowód: umowy o pracę k.4 – 5, 36, 49 części B akt osobowych powódki).

Na mocy porozumienia z dnia 12 stycznia 2011r. pracodawca, wskazując na zmiany organizacyjne dokonane w jednostce, powierzył I. P. (1) stanowisko inspektora w Zespole ds. Prewencji Kryminalnej Wydziału Prewencji z zakresem obowiązków polegających na prowadzeniu postępowań administracyjnych rejestracji broni pneumatycznej oraz prowadzeniu całości dokumentacji związanej z bronią pneumatyczną. Zmiana stanowiska pracy I. P. (1) odbywał się pomimo, iż jej dotychczasowe zadania w Zespole (...) w dalszym ciągu wymagały wykonania, a jej przełożony - ekspert w Zespole (...) wskazywał na niecelowość jej przeniesienia do Wydziału Prewencji (dowód: porozumienie k.74, zakres obowiązków k.86 części B akt osobowych powódki, zeznania świadka G. O. k.281v).

Zadania z zakresu rejestracji broni pneumatycznej i prowadzenia dokumentacji z tym związanej do momentu powierzenia ich I. P. (1) w formie odrębnego stanowiska pracy, były wykonywane przez innych pracowników jako zadania dodatkowe, obok zadań głównych. Począwszy od lutego 2010r. zadania te wykonywał J. S. – kierownik Referatu ds. Prewencji Kryminalnej Nieletnich i Patologii, jako dodatkowe. Wcześniej przypisane były one do Zespołu (...) i wykonywane jako zadania dodatkowe, bez utworzenia odrębnego stanowiska (dowód: zeznania świadka J. S. k.371-372, zeznania Komendanta Powiatowego Policji w S. A. B. (1) k.555-556).

W związku z niewielką ilością zadań powierzonych I. P. (1) w Wydziale Prewencji – w 2012r. przeprowadziła ona jedno postępowanie administracyjne związane z rejestracją broni pneumatycznej - wykonywała ona również inne powierzone czynności – zastępowała sekretarki podczas ich nieobecności jak również pracownika cywilnego w Wydziale Wykroczeń (dowód: zeznania B. A. k.330v, J. S. k.371-372, J. G. k.372v-373, zeznania powódki k.554-555).

Orzeczeniem z dnia 27 maja 2011r. Wspólna Komisja Dyscyplinarna uznała I. P. (1) za winną popełnienia czynu stanowiącego naruszenie obowiązku członka korpusu służby cywilnej i wymierzyła jej karę upomina. Na skutek odwołania I. P. (2) od powyższego orzeczenia Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej orzeczeniem z dnia 21 września 2011r. zmieniła zaskarżone orzeczenie i uniewinniła obwinioną od zarzucanego czynu. Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 marca 2012r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił odwołanie Wspólnego Rzecznika Dyscyplinarnej dla członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w Komendzie Wojewódzkiej Policji B. oraz w Komendach Miejskich Policji i Komendach Powiatowych Policji Województwa (...) od orzeczenia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej w Służbie Cywilnej z dnia 21 września 2011r. (dowód: orzeczenie z dnia 21 września 2011r. k.295-299, wyrok SA w Białymstoku z dnia 20 marca 2012r. k.44).

Pismem z dnia 14 grudnia 2012r. skierowanym do naczelników poszczególnych wydziałów Komendant Miejski Policji w S. zobowiązał do przeglądu stanowisk pracy pod kątem rzeczywiste realizowanych zadań i przedstawienia

wniosków co do zasadności lub niezasadności dalszego utrzymywania stanowisk pracy w danej komórce. W odpowiedzi na pismo Komendanta Miejskiego Policji w S. naczelnik Wydziału Prewencji wskazał, iż Referat ds. Prewencji Kryminalnej, Nietletnich i Patologii składa się z 5 etatów policyjnych oraz 3 etatów cywilnych – 2 specjalistów i inspektora. Inspektor realizuje zadania z zakresu postępowań administracyjnych dotyczących rejestracji broni pneumatycznej oraz białej, jak również realizuje inne zadania wspomagające – prace referatu i sekretarki. Wskazał ponadto, iż te zadania są odmienne od pozostałych, realizowanych przez policjantów i pracowników referatu, dlatego też należy rozważyć przeniesienie etatu inspektora wraz z zakresem obowiązków do innej komórki organizacyjnej bądź likwidację tego etatu z powierzeniem zadań innej osobie. W uzupełnieniu informacji co do obciążenia pracą inspektora zajmującego się rejestracją broni pneumatycznej, naczelnik wydziału wskazał, iż w zakresie rejestracji broni pneumatycznej przeprowadzono jedno postępowanie, przyjęto broń do depozytu – w 10 przypadkach w związku ze zgonem posiadacza broni, w 15 przypadkach w związku z wyrażeniem zgody na jej zniszczenie, w jednym przypadku na skutek utraty prawa do posiadania broni. W 2012r. dokonano wpisu do rejestru dwóch osób posiadających broń pneumatyczną. Zarejestrowano dwie decyzje oraz dwa pozwolenia i dwie jednostki broni (dowód: pismo k.88, pismo z dnia 19.12.2012r. k.89, pismo z dnia 07.01.2013r. k.91).

W związku z dokonaniem przeglądem stanowisk pod względem realizowanych zadań i obciążenia pracą, w dniu 7 stycznia 2013r. Komendant Miejski Policji w S. wystąpił do (...) Komendanta Wojewódzkiego Policji o zaakceptowanie proponowanych zmian organizacyjnych, polegających m.in. na wyłączeniu etatu inspektora z Wydziału Prewencji. Kolejnym pismem z dnia 23 maja 2013r. zwrócił się ponownie o ograniczenie 3 etatów – 1 etatu inspektora w Referacie ds. Prewencji Kryminalnej, Nietletnich i Patologii Wydziału Prewencji oraz 2 wakatów w Zespole Wspomagającym – robotnika magazynowego i sprzątaczkę (dowód: pismo z dnia 7.01.2013r. wraz z załącznikiem k.92-93, pismo z dnia 23.05.2013r. k.192).

Zarządzeniem organizacyjnym nr 11/13 z dnia 5 sierpnia 2013r. (...) Komendant Wojewódzki Policji ustalił 37 etatów pracowników policji w korpusie służby cywilnej w KMP w S. oraz 40 etatów pracowników policji nie objętych mnożnikowymi systemami wynagradzania (dowód: zarządzenie k.96). Rozkazem organizacyjnym nr 4/13 z dnia 26 sierpnia 2013r. w sprawie zmian organizacyjnych Komendant Miejski Policji w S. wyłączył etat inspektora w Referacie ds. Prewencji Kryminalnej, Nietletnich i Patologii Wydziału Prewencji oraz dwa etaty w Zespole (...) – robotnika magazynowego oraz robotnika gospodarczego (dowód: rozkaz organizacyjny k.101-102).

Oświadczeniem z dnia 3 grudnia 2013r. Komenda Miejska Policji w S. wypowiedziała I. P. (1) umowę o pracę z dnia 1 października 2009r. jako przyczynę wskazując likwidację zajmowanego stanowiska pracy w związku ze zmianami struktury organizacyjnej KMP w S. – art.10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (dowód: oświadczenie z dnia 3 grudnia 2013r. k.1 części C akt osobowych powódki).

W związku z likwidacją stanowiska pracy I. P. (1) uwolniony etat został przekazany do zasobów Komendy Wojewódzkiej Policji w B. i zagospodarowany. Zadania wykonywane przez I. P. (1) zostały rozdysponowane pomiędzy innych pracowników Wydziału Prewencji KMP w S. (dowód: zeznania świadków: J. S. k.371-372 D. S. k.541v-542).

Aktualnie Komenda Miejska Policji w S. nie dysponuje wolnymi etatami w korpusie służby cywilnej, posiada wolne stanowisko technika w tzw. normatywie. Ponadto z dniem 27 listopada 2014r. zostanie zwolnione kolejne stanowisko pracy z tzw. normatywu albowiem B. P. zatrudniona w zespole do spraw transportu, przejdzie na emeryturę (dowód: zeznania świadka M. B. k.553v).

Sąd Pracy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie do rozwiązania z powódką umowy o pracę doszło na skutek wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę, w którym jako przyczynę wskazano likwidację zajmowanego przez nią stanowiska pracy na skutek zmian struktury organizacyjnej pozwanej Komendy Miejskiej Policji w S.. Sformułowana w taki sposób przyczyna, będąca jednocześnie wyłącznym powodem uzasadniającym wypowiedzenie stosunku pracy, należy do kręgu przyczyn niedotyczących pracowników, co oznacza, iż wypowiedzenie to nastąpiło w trybie art. 10 ustawy z dnia z dnia 13

marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.). Przepis ten dopuszcza możliwość stosowania w/w ustawy w przypadkach indywidualnego wypowiedzania umów o pracę. Niemniej jednak fakt podjęcia przez pracodawcę indywidualnej decyzji w trybie w/w ustawy nie oznacza jednak wyłączenia stosowania art. 45 k.p., a także badania, czy decyzja pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę konkretnemu pracownikowi nie stanowi nadużycia prawa. W myśl bowiem art. 8 kp nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego.

Stosownie zaś do treści art. 45 § 1 kp w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Uprawnienie wynikające z w/w przepisu kodeksu pracy przysługuje pracownikowi zarówno wtedy, gdy wskazana w wypowiedzeniu przyczyna jest niejasna, niedostatecznie konkretna i niezrozumiała dla pracownika, jak i wówczas gdy przyczyna ta jest pozorna, tzn. nierzeczywista i nieprawdziwa. Właśnie na pozorność przyczyny powoływała się w niniejszej sprawie powódka.

Pomimo, iż kontroli Sądu nie podlega ocena zasadności przyjętej przez pracodawcę decyzji o zmianie struktury organizacyjnej zakładu pracy, to jak wskazano powyżej orzekając w sprawie Sąd bada czy w indywidualnym przypadku nie doszło do nadużycia prawa przez pracodawcę i czy zmiany struktury organizacyjnej nie dokonane zostały wyłącznie w celu stworzenia podstawy do zwolnienia pracownika. Uprawnieniem Sądu jest zbadanie czy po stronie pracowały istniały względy ekonomiczne czy też inne podstawy wymuszające zmianę struktury organizacyjnej i w konsekwencji skutkujące likwidacją etatów.

Sąd dokonując dogłębnej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności treści dokumentów przedstawionych w sprawie, zeznań świadków przesłuchanych w sprawie jak również stron procesu, doszedł do przekonania, iż zmiany organizacyjne skutkujące m.in. likwidacją stanowiska pracy powódki, dokonane zostały wyłącznie w celu stworzenia podstawy prawnej do wypowiedzenia jej umowy o pracę.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zmiany organizacyjne wprowadzone na mocy rozkazu organizacyjnego Komendanta Miejskiego Policji w S. z dnia 26 sierpnia 2013r. w żadnej mierze nie wynikały z sytuacji ekonomicznej zakładu pracy.

Przesłuchani w charakterze świadków K. D. – naczelnik Wydziału Finansów Komendy Wojewódzkiej Policji w B. (k.539v-541) oraz D. S. – ekspert w Wydziale Kadr i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w B. (k.541v-542v) wskazali, iż limit zatrudnienia w Komendzie Miejskiej Policji w S., jak również w innych podległych komendach policji województwa (...), ustala (...) Komendant Wojewódzki Policji i zabezpiecza w budżecie odpowiednie środki finansowe na ten cel. Na lata 2012, 2013 i 2014 (...) Komendant Wojewódzki dysponował taką samą wysokością środków finansowych na zatrudnienie i nie było żadnych planów ograniczenia zatrudnienia. Z inicjatywy (...) Komendanta Wojewódzkiego nie zostało również wydane żadne zarządzenie zmieniające limit zatrudnienia w KMP w S., zobowiązujące Komendę do dostawiania stanu zatrudnienia do ustalonych limitów. Świadek K. D. wskazał również, iż wyłączenie etatu powódki z zasobów Komendy Miejskiej Policji w S. nie przyniosło temu pracodawcy żadnych oszczędności albowiem w takim przypadku automatycznie dla danej jednostki jest zmniejszany fundusz wynagrodzeń.

Istotną okolicznością, na którą wskazywał zarówno świadek D. S., jak również inni świadkowie m.in. G. O. (k.281v-282) czy B. Z. (k.327), jest fakt, że wcześniej w pozwanej Komendzie Miejskiej Policji w S., a jak zeznał świadek D. S. również w innych komendach policji podległych Komendzie Wojewódzkiej Policji w B., nie było przypadków aby komendant jednostki podległej z własnej inicjatywy występował o likwidację etatu a tym samym zmniejszenie limitu zatrudnienia w jednostce, na skutek przeglądu stanowisk pracy pod kątem zasadności ich funkcjonowania. Świadek G. O., który pracował na stanowisku eksperta w Zespole (...) pokreślił, że były zalecenia z Komendy Głównej Policji, iż ewentualnej likwidacji podlegają stanowiska, które same się zwalniają bądź są uwalnianie na skutek zwolnienia

dyscyplinarnego. Ponadto pozwany pracodawca był zobowiązany do likwidacji stanowisk pracy tylko w przypadku zmiany limitu zatrudnienia na mocy zarządzenia organizacyjnego komendanta wojewódzkiego.

Nie sposób było odmówić wiarygodności zeznaniom tych świadków albowiem są one logiczne i korespondują ze sobą a ponadto treść tych zeznań znajduje odzwierciedlenie w dokumentach przedstawionych przez pozwanego, z których wynika, iż poza przypadkiem dotyczącym stanowiska powódki nie było sytuacji aby pracodawca na skutek wewnętrznych zmian organizacyjnych wnioskował o likwidację etatu. Owszem wystąpiły przypadki, iż Komendant Miejski Policji w S. występował z wnioskiem o likwidację etatów, jednakże dotyczyło to stanowisk nieobsadzonych – wakatów, bądź sytuacji, gdy na skutek decyzji niezależnych od Komendanta Miejskiego Policji w S. zadania przypisane tej jednostce były przekazane innej. Taka sytuacja miała miejsce w związku z utworzeniem Centrum Usług (...), które przejęło zadania z zakresu transportu, co skutkowało potrzebą likwidacji pięciu etatów mechaników.

W świetle okoliczności ujawnionych w sprawie nie sposób uznać, iż decyzja pracodawcy w przedmiocie likwidacji stanowiska pracy winna obciążać powódkę i prowadzić do jej zwolnienia. Oceny powyższej Sąd dokonał na podstawie analizy działań pracodawcy wobec powódki począwszy od 2011r. W styczniu 2011r. pracodawca zmienił bowiem powódce stanowisko pracy, przenosząc ją z Zespołu (...), w którym zajmowała się sprawami kadrowymi do Zespołu ds. Prewencji Kryminalnej Wydziału Prewencji. Przeniesienie to dokonało się pomimo, iż obowiązki wykonywane przez powódkę w Zespole (...) nie zostały zlikwidowane, praca wymagała wykonania a kierownik tego zespołu wskazywał na niecelowość przeniesienia powódki i powierzenie jej wyłącznie obowiązków, które do tej pory były wykonywane przez innych pracowników jako zadania dodatkowe. Do stycznia 2011r. czynności związane z rejestracją broni pneumatycznej nie były bowiem wykonywane w ramach odrębnego stanowiska. Pomimo, iż ich zakres w 2011 roku nie zmienił w porównaniu do lat poprzednich, nie zmienił się i był na poziomie porównywalnym do lat poprzednich, pracodawca znając obciążenie związane z ich wykonywaniem, utworzył odrębne stanowisko pracy i powierzył je powódce. Z zeznań powódki jak i jej przełożonego J. S. wynika, iż zakres powierzonych jej czynności był tak niewielki, iż od samego początku wykonywała ona inne czynności, polegające m.in. na zastępstwie innych nieobecnych pracowników.

Powyższe wskazuje, iż pracodawca pomimo wiedzy co do obciążenia pracą w związku z rejestracją broni pneumatycznej bezzasadnie utworzył nowe stanowisko pracy dedykowane tym zadaniom, powierzył je powódce, a następnie dokonał oceny zasadności funkcjonowania stanowiska i podjął decyzję o likwidacji stanowiska pracy. Podkreślenia wymaga fakt, na co wskazywali przesłuchani w sprawie świadkowie, iż wcześniej nie zdarzyło się aby na skutek wewnętrznych zmian struktury organizacyjnej w KMP w S., z inicjatywy pracodawcy, dochodziło do likwidacji stanowisk pracy i zwalniania pracowników. Stanowiska pracy były wyłączane z jednej komórki organizacyjnej i włączane do innej. W przypadku powódki, która poza czynnościami związanymi z rejestracją broni pneumatycznej zajmowała się również innymi czynnościami – zastępowała sekretarki oraz pracownika cywilnego w Wydziale Prewencji – nie było żadnych przeszkód aby powierzyć jej dodatkowe zadania celem właściwego zagospodarowania jej czasu pracy, tym bardziej, iż w dacie jej przeniesienia, jak i w okresie późniejszym nie ograniczono zadań Zespołu (...), w którym wcześniej powódka pracowała. Ponadto z zeznań świadka M. B. wynika, iż pracodawca dysponował wolnymi zadaniami, które w ramach umowy na zastępstwo powierzył E. R. zatrudnionej w KMP w S. na pół etatu, a następnie w kwietniu 2014r. zatrudnił ją w wymiarze całego etatu.

Analizując wszystko powyższe Sąd uznał, iż likwidacja stanowiska pracy powódki a następnie wypowiedzenie jej umowy o pracę, dokonane zostały wyłącznie w celu wykazania uzasadnionej przyczyny wypowiedzenia i nie może korzystać z ochrony prawnej. Takie działania mogły mieć związek, na co wskazywała powódka jak i świadkowie G. O. (k.282), A. K. (k.283v), B. Z. (k.327v), A. B. (2) (k.329), z faktem iż powódka pozostawała w konflikcie z żoną Komendanta Miejskiego Policji w S. – J. B. zatrudnioną w Zespole (...) w związku z poinformowaniem jednostki nadrzędnej o nieprawidłowościach w podległości służbowej pomiędzy komendantem a jego żoną.

Konkludując Sąd uznał, iż wypowiedzenie powódce umowy o pracę było nieuzasadnione i dlatego też na zasadzie art.45§1 k.p. zasądził na rzecz powódki odszkodowanie, o którym mowa art.47¹ kp, w wysokości wynagrodzenia

za okres wypowiedzenia. Ponieważ okres wypowiedzenia powódce umowy o pracę wynosił 3 miesiące, dlatego też przysługuje jej odszkodowanie w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia, tj. 6.057,15 zł brutto (pkt. I. wyroku).

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, iż w sprawie zaistniały okoliczności uniemożliwiające przywrócenie powódki do pracy (art.45§2 k.p.) stąd, też oddalił powództwo o przywrócenie do pracy i orzekł o odszkodowaniu. Zajmując takie stanowisko w sprawie Sąd miał na uwadze fakt, potwierdzony zeznaniami świadków M. B. oraz D. S., iż pozwany pracodawca nie dysponuje wolnymi stanowiskami pracy w korpusie służby cywilnej. Etat zajmowany przez powódkę został wyłączony z KMP w S. i włączony do zasobów kadrowych Komendy Wojewódzkiej Policji w B., a następnie zagospodarowany przez zatrudnienie pracownika. W tym stanie rzeczy nie jest możliwe zapewnienie powódce pracy na dotychczasowych warunkach pracy i płaty. Owszem Komenda Miejska Policji w S. dysponuje wolnym stanowiskiem technika, a od dnia 27 listopada 2014r. zostanie zwolnione stanowisko w zespole do spraw transportu, to jednakże są to stanowiska pracy w tzw. normatywie a nie w korpusie służby cywilnej. Sąd Pracy orzekając o przywróceniu do pracy, zgodnie z art.45§1 k.p, jest zobowiązany przywrócić pracownika do pracy na poprzednich warunkach. Nie ma natomiast możliwości kształtowania na nowo stosunku, ustalając zarówno inne stanowisko pracy, wynagrodzenie, jak i uprawnienia. Pracownikowi korpusu służby cywilnej, a takim była powoda, przysługuje nie tylko wyższe wynagrodzenie w stosunku do pracowników normatywu ale również dodatkowe uprawnienia i obowiązki wynikające z ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2008r., nr 227, poz. 1505 ze zm.). Stąd też Sąd nie mógł na nowo ukształtować stosunku pracy pomiędzy powódką a pozwanym i orzec o przywróceniu jej do pracy poza korpusem służby cywilnej.

W przedmiocie kosztów procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z §12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania pozwany, który przegrał niniejszy proces, winien zwrócić powódce wyłożone przez nią koszty w postaci wynagrodzenia fachowego pełnomocnika (pkt III wyroku).

SSR Alicja Wiśniewska